

Bernard Kirschenbaum

Att en konstnär, förr eller senare under sitt liv, bestämmer sig för att göra ett självporträtt måste betraktas som ofrånkomligt. Självporträttet är en del av den väg till självkänedom som ligger mer eller mindre fördold i hela den konstnärliga processen. När Bernard Kirschenbaum bestämde sig för att göra sitt självporträtt år 1980 valde han att göra det i form av tretton polygoner inskrivna i varandra. De utfördes med hjälp av ett utsökt hantverk i – givetvis – körsbärsträ.

Det är inte bara materialvalet som gör självporträttet "likt". Bernard Kirschenbaum hade djupa insikter i "den gudomliga geometrin" och dess, i det närmaste outtömliga, möjligheter. Rent praktiskt hade han konfronterats med och använt sig av den när han var utövande arkitekt med geodesiska kupoler som specialitet. Han hade lärt sig av Buckminster Fuller och vidareutvecklat läromästarens idéer. Det var när han fick en beställning på en geodesisk dom som bostad åt Susan Weil som han, med sina egna ord, byggde in sig själv i huset och gifte sig med beställaren. Den geometriska lagbundenheten erbjöd, bokstavigt talat, rum också för kärleken.

I det rummet försköts Kirschenbaums fokus från det arkitektoniska nyttoperspektivet till geometriens och konstruktionens poetiska dimensioner. Han kom att dela Susan Weils intresse för den persiska poesin, i synnerhet Rumi och gjorde, i likhet med Weil, konstnärliga böcker kring den subtila ordkonsten hos denne diktare. Samtidigt utvecklade han egna mjukvarusystem i den digitala världen som uppenbarade närheten till och dialogen mellan en gudomlig geometri och en minst lika gudomlig slump. Båda kunde han knyta till sin ungdoms naturstudier.

Så sent som 2012 lät han ett dataprogram göra åtta teckningar där polygonerna är grundelementen men deras möten genererade av slumpen. Om denna teckningssvit, "Accumulations", skriver hans dotter, Sara Kirschenbaum: "Dessa teckningar renodlar hans förkärlek till geometri och autentiska sammanträffanden."

Att finna naturliga tangeringspunkter mellan konst och vetenskap har varit en återkommande problemställning i vår tid. Ett uppflammande intresse som inte sällan förbyts i falnande glöd. Hos Bernard Kirschenbaum är sådana tangeringspunkter synliga i varje enskilt verk. Rationaliteten visar sig vara en utmärkt tjänare åt irrationaliteten och vice versa.

Författaren till dessa rader är inte bekant med i vilken utsträckning Bernard Kirschenbaum intresserade sig för sitt judiska arv. Men, liksom hos den något äldre Barnett Newman påminner verken om Kabbalans "Makom", uttolkat som Plats. De intar sin plats i rummet med en mjuk självklarhet som omfattar betraktaren.

Olle Granath

Vernissage: 18 maj 2017, 17.00 – 20.00
Utställningsperiod: 19 maj – 22 juni 2017
Öppettider: tisdag – fredag 11.00 – 18.00, lördag 12.00 – 16.00

Bilder från utställningen finns att ladda ned efter vernissagen på www.nordenhake.com
Kontakta gärna galleriet för mer info samt bilder

Kommande utställning: **Michal Budny**, 24 augusti – 22 juni 2017